

(המשך מעמוד 41)

צבי דורון. זה האיש שאמר שראה אותי עם אקדה על המדרגות של כליבו שלום. רציתי רק לראות אותו בשביל להאמין שבאמת יש בן-אדם כזה. רציתי לראות שאני לא חולם. אבל לא מצאתי אותו. הוא נעלם. אנשים ששאלתי אותם עליו התחילו לרעוד. ממש ראיתי את הפחד שלהם בעיניים. זה הפחד מפני האמת. אני יודע את זה. אבל האמת תצא לאור. אני אדאג לזה.

עדי השקר הם רק בורג קטן. אני רוצה לחשוף את מה שמפעיל אותם. את השיטה כולה. זה לא רק אני. יש עוד הרבה כמוני. הם כולם קורבנות של ה-שיטה הזאת. בתי-הסוהר מלאים בהם. אני יודע שבפנים כולם אומרים שהם חפים מפשע. הייתי שם. זה לא נכון. לא כולם חפים מפשע. אבל יש הרבה.

מה שאני הולך להוכיח זה שיש מישהו שמגן על מישור ומרשיע אנשים חפים מפשע. המישרה מבטיחה עדויות ומדריי-כה עדים להעיד לשקר. בתי-המישפט הם מחוץ משותף. הכל שם רקוב. זאת השיטה. בעזרתה מאפשרים לאנשים מסויי-מים לעשות פשעים עם רשיון. הם עו-שים מה שעושים, ואחרים משלמים ב-כסף. כל זה קורה לא בטעות. יש יד מכוונת. כל עסק הולך יותר מדי חלק. זה משהו עצום. היום אני חי את זה. אני יודע שזה קיים.

יס

בירושלים

במשך השנים חקרתי הכל מחדש. אספתי מיסמכים ועדויות. יש לי אר-גון שלם שהבאתי מבית-הסוהר. ניסו לשי-ם לי רגל, להכשיל אותי. אבל זה לא הלך להם. גם לעורכי-הדין שלי. דויד ליבאי, שמו רגל. הוא, עם כל השם שלו, לקח לו שנים כדי להוציא את האמת לאור. עשו הכל כדי להכשיל אותי. העלימו מיסמכים. לא נתנו לא לגשת לחומר. אחר כך אמרו שהמיסמכים נשרפו. אבל הוא הצליח. עוד לא הספקתי אפילו לגשת אליו ולהודות לו.

היום יש לי חומר שמוכיח שאני חף מפשע. אני יכול להוכיח שהכל היה ש-יטה. השני היה בשעה אחרת. אני הייתי במקום אחר. העדים לא היו כפי שהוצגו. הכל היה מפורק. אני מתכוון להקדיש עכשיו כל רגע מחיי לגלות את האמת. זו משימה גדולה. אני יודע. למדתי את זה עוד בבית-הסוהר. שם ניסו לעשות הכל בשביל להשתק אותי. יום אחד באו מהמחלקה המרכזי והחזיקו אותי יום שלם בתוך בית נטוש ביפו. נתנו לי רמזים עבים כמו פיל. שיותר טוב שארד מכל העניין. חשבתו שהם עומדים לחסל אותי. אבל מה שיותר גרוע — ביומן של הכלא רשום שהייתי באותו היום בתא שלי. אני הייתי ביפו. אבל ביומן רשום שהייתי ברמלה. זאת השיטה שלהם. ככה הם עו-בים. דים. אחד מחפה על השני.

בבית-הסוהר תפסתי את הפינה שלי. לא רציתי שום הטבות ושום עניינים עם ההנהלה. בגלל זה גם לא הייתה להם שום עמדת לחץ עליי. אסיר אחר, יכולים לה-רד לי שעת יסוד טלוויזיה, או למנוע ממנו מים חמים. אבל אני לא הלכתי ל-ר אות טלוויזיה ואני מתרחץ במים קרים. לא הייתי צריך שום טובות מההנהלה.

אני יודע שאומרים שמה שמנהל הכלא עשה לי היה אכזרי. הוא קרא לי ואמר שרוצים להעביר אותי מהתא שלי. ושי-אבחר לי מקום חדש. אמרתי לו שלא איכפת לי. ושישלח אותי לאן שהוא רוצה. הוא אמר לי, לאן אתה רוצה ללכת? אמרתי הביתה. ואז הוא אמר, לך. קי-בלת חניניה. אסיר אחר, אם מעבירים אותו תא, זה כאילו שמנשלים אותו מכל הנחלה שלו. לי כל זה לא מזין. לכן גם לא ראיתי בזה משהו אכזרי.

היו לי פעם חיים יפים. היום כל זה הלך. נשארה רק המשימה לגלות את ה-אמת לעולם. זה קשה במדינה שהכל בה רקוב ובית-המישפט מנוטרל. אבל יש עוד דברים טובים. בית-המישפט העליון עדיין בסדר. אבל לו יש בעיה אחרת. הוא מנוטרל מהעם. הוא כמו אדם שאומרים לו שיש ים בירושלים. אם הוא לא מכיר את הארץ. הוא יכול להאמין. זאת הבעיה של בית-המישפט העליון. העליון הכלי של בשרים. אבל בעוד זמן קצר הכל יהיה שונה. אני אחולל את השינוי בעצמי. וזה יהיה בקרוב.

מישרה ומישראזרחי משבחים את עבודתו, עזב את המישר-ם במחאה על זילזול רוב מפקדי הבטיסם בתפקידם. הוא טוען כי החל בשעות הערב המאוחרות, אין כלל פעילות של המישר-ם.

המזעיק צבי פיקסל מדריך מתנדבת קשישה במיטות שבחוף פלמחים, שם נפגע מתנדב המישר-ם כתוצאה מרשלנות של קצין. מפקח (לשעבר) פיקסל, שקציני

מגיל 24, ורק מי שיוכל לעמוד במצבי לחץ שיווצרו תוך כדי המצע היום יומי עם עבריינים וגורמים עוינים ומסוכנים. באופן אישי הייתי מרוצה מהיחידה ו-מעבודתה, פשוט ניסיון למסד יותר את הנושא. צבי פיקסל טוען, כי "מעולם לא שמע על קריטריונים כאלה". ומלבד זה, הוא טוען, "מרבית המתנדבים ביחידה עומדים בהם בין כה וכה".

ההסבר של בנאי אינו מתיישב עם הסבר אחר שניתן לפירוק היחידה המצטי-נת. כאשר התפטר פיקסל מתפקידו, הודרו מפקד מרחב הירקון, שרגא שטרן, להפיץ מיוזם פנימי שבו אמר: "בימים אלה פו-רש ממישרת ישראל משא"ז מפקד יחי-דת סיירת המטה, מפקח צבי פיקסל. היות כן, פעילות היחידה תפסקת בשלב זה". בכך, בהמשך הדברים תולה מפקד המרחב את פירוק היחידה בסיבה תמוהה — פרישתו של מפקד היחידה.

בנפשו

הדבר

העולם הזה לא ניתן לקבל את תגובתו של שרגא שטרן על ההאש-מות המוטחות כלפיו. הרושם שהתקבל הוא, כי מפקדיו אינם ששים לתת לו ל-התבטא ישירות לכלי-התקשורת. ניצב מישנה בנאי רומז על שורה של צעדים העומדים להינקט בשורות המישר-האזרחי חיי, צעדים המוכיחים, כי יש יסוד לדיו-חיים המדאגים על כישוריהם ודרך עבודתם של חלק מהמפקדים במישר-ם. "כל מפקד-בטיס שיפרש לא יוחלף במקביל ש-כר אחר", סיפר בנאי, "ואנו נמנה סגני מפקדים מבין המתנדבים. כל המפקדים יחוייבו, כפי שמפורט בחוזה, להיות נוכחים בבטיסיהם שש פעמים בשבוע, כאשר כל אחד משני מקבלי-השכר יחוייב לעבוד במישרת נפרדת.

"אניני אומר שהכל מושלם במישר-האזרחי. ואני מוכן לקבל כל ביקורת קונסטרוקטיבית. אני אהיה הראשון ל-מצות את הדיון עם מפקדים שאינם בסדר. אנו עושים כמיטב יכולתנו, אבל אנו זק-קים לעוד מתנדבים, הרי בנפשו הדבר."

לאחר השיחה עם יעקב בנאי, ערך העולם הזה ביקור נוסף בבטיסי המישר-האזרחי במרחב הירקון. התמונה שהתגל-תה מוכיחה שהמישר-האזרחי באזור תל-אביב אכן זקוק לעזרה רבה. ששת הבטי-סים שאותם ביקר העולם הזה החל משעה 10.45 ועד חצות, היו סגורים. לא נראה בהם ובאזור פעילותם, אפילו מתנדב אחד, שלא לדבר על מפקדיהם.

משה מאור

המנהל את מרבית ענייני המישר-האזרחי חי ממישרדו שבבית-אבות ברמת-גן, ש-איתו הוא מנהל.

אנשי היחידה, ובראשם צבי פיקסל, שולחים אצבע מאשימה אל סגן-ניצב ש-רן. "ההצלחה של היחידה לא מצאה כנר-אף חן בעיניו". סיפר צבי פיקסל במר-רית, "והוא התחיל להצר את צעדינו ב-פעילות, אם זה באימתן רכב, חוסר התי-מצאות בשטח וסתם גסות-רוח. לא אחת זכיתי אני, ומתנדבים אחרים, לתואר, בן זונה" מפיו. איומים והטרדות היו עניין של יום-יום... במקום לטפל בביובו וב-מנגנון המנופה, החלו מילחמות היהודים.

המפקד ניצב-מישנה יעקב בנאי, מפקד מישראזרחי ב- מחוז תל-אביב, מבטיח כי ינקוט צעדים נגד מפקדי בטיסם המשתמטים מחובותיהם.

"בשלב מסויים הבנתי, כמו שהבינו שאר מתנדבי היחידה, שאין יותר טעם בעבודה בתנאים כאלה, וקיבלתי את הצעתו של שרגא להתפטר. מאז ירדה פעילות המישר-האזרחי בלילות לרמה אפסית, מה גם שמרבית מתנדבי היחידה פרשו מהמישר-ם כמות מחאה על מה שגראה בעיניהם זיל-זול בעבודתם ובמאמציהם. במלוא האחר-יות אני אומר, תל-אביב מופקרת החל מהשעה עשר כל לילה..."

לניצב-מישנה בנאי יש הסבר אחר לפי-רוק היחידה: "החלטנו לקבוע קריטריו-נים חדשים ליחידה זו. בין השאר, שיש-ר יום בה רק אותם שהיו או הינם חיילים קרביים". הוא מספר, "ומלבד זה, גם נושא המישימה אצל החברה של פיקסל לא היה תמיד כמו שרצינו. החלטנו גם ש-יחידה הזו ישרת רק מי שהוא למעלה

הנראה בחוש נבואי, שכן לפני כשבוע סולק יהודה שקד משורות מתנדבי המישר-ם מאזרחי.

תל-אביב

מופקרת

פני כשנה הוקמה באזור תל-אביב יחידה שמנתה כ-40 איש שנקראה "סיירת מטה". האיש שעמד בראשה היה "משוגע לביטחון" בדרגת מפקח, צבי פיק-סל. זה היה הגוף היחידי באזור תל-אביב שקיים נוכחות עירנית של מתנדבים ב-רחובות הכרך בכל שעות הערב והלילה, ובכלל זה גם שבתות וחגים. היחידה היתה לעזר רב גם לשוטרי היחידה המרכזית, ובגלל שיגעון השוטרים ובלשים של מפקדה וחבריה, נזקפו לזכותם תפיסות עבריינים רבות ומניעת פשעים.

ניצב-מישנה יעקב בנאי, מפקד המשא"ז במחוז תל-אביב ומי שהיה מפקד החטי-בה הלוחמת של לח"י, לא היה מאושר לגמרי מפעילות היחידה ומפקדה. הם אמנם עשו מעבר למה שהתחייב מתפקי-דם, אך הם עשו גם הרבה דברים שלא ביקשנו מהם כלל לעשות", סיפר המפקד,

סגור בטיס מישראזרחי ברחוב אידלסון שנקרא על שם קצין חבלה שנהרג במליו תפקידו, היה נעול בעת ביקורי צוות העולם הזה.